

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus XXV. Dominica III. post Pascha. Nepenthes Probatum. Thema.
Mundus gaudebit, vos rerò contristabimini; sed tristitis vestra vertetur in
gaudium. Ioan. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

DISCURSUS XXV.

Dominica III. post Pascha.

Nepenthes Probatum

THEMA.

Mundus gaudebit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. *Joan. 16.*

SYNOPSIS.

- I. Abolenda tristitia varia Medici pharmaca excogitant, inter quæ Nepenthes prædicatum ab Homero, sed efficacius est, quod fit recogitando effectum tristitiæ temporalis si tolerantur pro Deo.
- II. Nam hæc modicum est in presenti vita, sed æternum gloriæ pondus operatur.
- III. Cui spei fundamento innixi Machabæi & alij sancti, letitia frui sunt in tormentis.
- IV. Quia Deus omnem amaritudinem suis dulcorare solet.
- V. Imò Sanctorum tristitia est tantum apparens, quia continet veram letitiam, & sunt sancti quasi tristes, semper autem gaudentes.
- VI. Amplius aliquid dicit Chrysostomus, quod nec vera letitia esse possit nisi in tristitia sanctorum.
- VII. Nam econtrario letitia mundi est velut somnium, uti pincernæ cui Joseph explicuit interpretationem.
- VIII. Est velut figura quæ præterit, & tantum temporaria est.
- IX. Unde licet mundus gaudeat, illius letitia est vera tristitia inter divitias, quarum satietas nova fames est.
- X. Inter honores, quibus undique cura, gladij & secures

T t

immi-

imminent, suntque tantum
tria suspiria.

XI. Inter voluptates quæ ma-
jores afferunt dolores. Unde
melius est ire ad domum lu-
tus quam ad domum convi-
vij.

XII. Tristemur ergo potius cum
sanctis spe gaudentes, quia
licet amara sint vulnera, sunt
tamen divinæ consolationes
suavia medicamenta, & Ne-
penthēs Probatum.

Mundus gaudebit, vos verò contristabi-
mini, sed tristitia vestra vertetur in
gaudium. *Joan. 16.*

I.

Pto mihi hodie non succensere Media-
cos, si eorum pharmaca & medica-
menta pellendæ tristitiæ inventa,
ceu minus efficacia rejecero, & aliud
longè salubrius & probatius in me-
dium attulero. Inter animi affectus,
qui sæpenumero extremam homini perniciem &
mortem afferunt est mœror & tristitia, quæ ex o-
mnibus animi passionibus gravissima est secundum
D. Thomam, & maximè corpori nocet: adeò ut
plurimis ante tempus, delusis omnibus remediis,
vitam adimat. Huic ægritudini curandæ librum à
Chrysippo Philosopho conscriptum, eumque Me-
dicis placuisse narrat Galenus. De Antiphonte
Rhetore tradit Plutarchus quod *artem dolorum abo-
lendorum condidit, qualem Medici ægrotantibus curatio-
nem promittunt, ac Corinthi ponè forum extructa taber-
na præscripsit, se eos qui in mœrore essent, verbis subleva-
re, auditisque ægritudinem causis, consolatus est ægros.*
Æsculapium adversus animi affectiones suavis
can-

D. Tho.
1. 2. q. 37
a. 4.

Galen.
lib. 3. de
loc. af-
fect. c. 1.
Plut. in
vit. 10.
Rhetor.
Moral.
P. 2.

cantilenis certasse, & per eas curatum Socratem insinuat ex Lycophrone Galenus citatus. Helenium herbam ab Helena nomen habens vino mixtum mœroris pharmacum existimatam fatetur Plinius, cum ait: *Hilaritatis affectum eidem potæ in vino, eumque quem habuerit NEPENTHES illud prædicatum ab Homero QUO TRISTITIA OMNIS ABOLLEATUR*, Diodorus Siculus putat *Nepenthes* Ægyptium Helenæ non fuisse aliquod simplex medicamentum, sed compositionem quandam ex pluribus mixtis. Ego si operationes rerum naturalium confectarer mallet simplicia quàm mixta, & præ omnibus allegatis subscriberem sapienti: *Date si ceram mœrentibus, & vinum his qui amaro sunt animo: bibant & obliviscantur egestatis suæ, & doloris sui non recordentur amplius*. Quod nec improbaret Varro, Nonnius, Horatius, Aristoteles, & huius commentator Septalius. Verum cedat natura gratiæ. Aliud ego simplicissimum pharmacum mœrori pellendo & NEPENTHES PROBATUM observo in hodierno Evangelio, quo sanè nihil uspiam efficacius possit inveniri. Exiguus bolus est MODICUM, quod sola cogitatione tristitiam omnem potest depellere, si respiciatur effectus: quia *Ad punctum in MODICO delerequi te, & in miserationibus magnis congregabo te*. Hæc cogitatio dulcorat omnem amaritiam adversitatum huius mundi; Hæc est efficacissimum pharmacum omnis temporalis tristitiæ & NEPENTHES PROBATUM à sanctis, quod erit scopus in quem collimabit hodiernus discursus.

II. Ambigentibus in hodierno Evangelio Apostolis quid esset illud toties repetitum *Modicum*, explicuit ipse Salvator illis verbis: *Mundus gaudi-*

I t 2

de-

Plin. lib.
22. cap. 1.

Diodor.
Sic. lib. 2.
Zavotti
lib. 1. de
Med.
Traç.
Mart. c.
5.
Prov. 31.

Varro ap.
Nonn.
Marcell.
ver. co-
gulum.
Horat.
Carm. lib.
2. Ode 11.
Aristotel.
sect. 30.
probl. 1.

bit, vos verò contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Quasi diceret, mundi gaudium est modicum, & vestra tristitia est etiam *Modicum*, nolite ergo tristari, quia si feceritis reflexionem supra utrumque *Modicum*, praeligetis *Modicum* tristitiæ, quia hæc tristitia vestra vertetur in gaudium, non tantum in futuro sed in præsentī. Videtur hanc cogitationem habuisse Hugo Cardinalis inquiring: *Dicit modicum quod patimur re, & tempore, respectu gloriæ æternæ, quia non sunt condignæ passionēs huius temporis ad futuram gloriā.* Cui manum porrigit Seneca vitæ brevitatem describens: *Præsens tempus brevissimum est, adeo quidem ut quibusdam nullum videatur: in cursu enim semper est: fluit & præcipitatur: ante desinit esse quam venit.* Tam brevitempore longa non potest esse tristitia, & quantacunque illa est, temperatur dulcedine speratæ gloriæ. Unde Apostolus huic veritati subscribens, omnem tribulationem huius temporis momentaneam asserit: *Momentaneum & leve tribulationis nostræ.* Quasi ad dictum Isaïæ alludens: *Ad punctum in modico dereliqui te.* Quæ mox aliis verbis explanat: *In momento indignationis meæ abscondi faciem meam, &c.* Omnis vita hominis quantacunque illa fuerit momentum est, punctum est, *Modicum* est comparata æternitati. Et, quis nolit, ut loquitur D. Augustinus, *ad horam uri Laurentij igne, ut æternum gehennæ non patiatur incendium,* & ut reportet æternum gloriæ pondus.

III. Mirabilem visionem aliquando vidit Ezechiel Propheta de quatuor animalibus, quas comitabantur rotæ *Aspectus rotarum, & opus earum quasi sit rota in medio rotæ.* Quid hoc aliud sibi velit, quam quod eadem rota tribulationis habeat fundamentum

Hugo
Card. in
Joann.

Sen. de
brev. vi-
tæ. c. 10.

Isai. 54.
v. 7.

S. Aug.
serm. 30.
de SS.

Ezech. 1.
v. 16.

tum spei, & aliam rotam contineat, quæ revolvit retrorsum infortunia & adversitates volubiles instar rotæ. Unde Justinus Martyr hæc ponderans inquit: *Ostendit eis Propheta rotam in rota, eis annuntians Judeorum in captivitatem adductionem, & reductionem in sua.* Et clarius in rem nostram Apollinaris: *Rota ad rotam significat tum judicia, tum misericordiam, quæ à Deo successive & quasi per orbem procedunt.* Non speret aliud Christianus in adversis nisi rotam in rota: rotam æternitatis cuius centrum ubique, circumferentia nusquam (quod de Deo dixit non nemo) in rota temporalis adversitatis; quod quidem etiam in hac vita solet accidere, uti Seneca inquit: *Sæpè maiori fortunæ locum fecit injuria.* Fortuna in rota pingitur, quia volubilis. Planè fortunæ rotæ quas vidit Ezechiel, unde addidit: *Et rotas illas vocavit volubiles &c. Et spiritus vitæ erat in eis.* Vitæ nimirum semper duraturæ.

IV. Huic spei fundamento innixi Sancti in ipsis tribulationibus, imò tormentis delibuti sunt gaudiis & delitiis. Intuere Machabæos in sartagine, credes post prandia decumbere in pulvillo: Vide Danielis socios in fornace; credes à flammis tanquam flabris ventilari ad solis æstum temperandum, Ipsum circumspice Danielem in leonum medio; non dices discumbere inter catellos & columbulas? Laurentium considera in craticula; non putes molli lectulo decumbere? Tiburtium si videris nudis calcantem prunas pedibus; arbitrabere per viam rosæ stratam inambulare. Christinam inter serpentes, judicabis inter amica fercula delitiari. Agnetem inter ignes dices medio cinctam rore. Luciam pice ferventique oleo delibutam flammis-

T t 3

que

Justin. M.
q. 44.Sid. Apol-
linar.Sen. Ep.
92.Ezech. 10.
v. 13. &
17.Scrib.
Chri. Pa-
tient.

Psat. 65.

Pier. Va-
ler. Hie-
rogl. l.
46.
Cant. 1.
S. Basil.

Deut. 33.

S. Aug.
soliloq.
cap. 22.

S. Basil.
Seleuc.

S. Chry-
sost. hom.
1. in Ep.
2. ad Co-
rinth.

que circumfusam; credes molliter spirantis Ze-
phyri aura recreari. Innumeros alios si contem-
platus fueris, audies ab illis illud Regij Prophetae
*Transivimus per ignem & aquam, & eduxisti nos refri-
gerium.* Momentaneus est hic transitus, permanens
refrigerium. Olim ignis & aqua praeferbantur
tponis, in nuptiarum auspicia, quin & novae nuptiae
huiusmodi donaria apponebantur teste Pierio. A-
nima Christiana habet *Sponsum sanguinum*, cum quo
in lectulo Crucis requiescit. *Lectulus noster floridus*,
cuius titulus est *Iesus Nazareus*, quia scilicet in eo
ipse Christus, ut loquitur D. Basilus: *tormentis qua-
si variis flosculis jucundabatur.*

V. Inter benedictiones quas dedit Moyses
moriturus filijs Israël etiam illa est data tribui Zabu-
lon & Isachar. *Immolabunt victimas iustitiae. Qui in-
undationem maris quasi lac fuent.* Quod hoc genus
antilogiae? mare amarum, & lac dulce. Nimirum
electi, qui immolant corpora sua ceu victimas Deo
omne quod amarum est pro dulcedine habent. *In-
undationem maris*, non guttas, non stillas, non men-
suras, sed inundationes afflictionum & tormento-
rum suaviter fuent, quasi lac fuerent. Hoc a-
gnovit S. Augustinus cum Deum alloquitur: *Tu
es Domine dulcedo inestimabilis, per quam omnia amara
dulcorantur.* Et S. Virgo Thecla teste S. Basilio in-
ter crudelia supplicia clamabat: *Alibi omne etiam
mortis, & discriminis genus subeundum, isusmet Para-
disi delitiis epulisque praeponitur.* De S. Paulo testatur
S. Chrysostomus quod inter adversa & persecutio-
nes ingenti semper gaudio exultaverit: *Cum vide-
ret, inquit, quasi nivis cumulos tentationes quotidie in-
gruentes, non aliter quam si in medio Paradiso vixisset,*
ita

ita gaudebat gestiebatque. Ac proinde, qui hoc gaudio gaudet, non potest ab animi perturbatione vinci. Idem dixeris de aliis sanctis cum supra allegato Augustino: *Tua dulcedo Stephano lapides torrentis dulcoravit; Tua dulcedo craticulam B. Laurentio dulcem fecit. Præ tua dulcedine ihant Apostoli gaudentes à conspectu concilij. Ibat Andreas securus ad crucem & gaudens, quoniam ad tuam dulcedinem properabat.* &c. Ecce quale NEPENTHES è suo calice propinavit Salvator suis Apostolis, & per eos omnibus Christianis, ut in afflictionibus & ætumnis, in persecutionibus & carnificinis, læti, hilares, gaudentes sint. *Tristitia vestra vertetur in gaudium.* PROBATUM est.

VI. Observat S. Chrysostomus quod tristitia & tribulatio sanctorum non sit vera tristitia vel tribulatio, sed solum apparens, reipsa verò sit summum gaudium, & voluptas, idque elicit ex verbis Psalmistæ: *Dixi forsitan tenebræ conculabunt me: & nox illuminatio mea in delitiis meis.* Ad quæ verba aureus orator ita differit: *Nox manens nox, mala scilicet & calamitates (ea enim noctis nomine significat) non potuerunt me conculcare, sed fuit lux in nocte. Contraria enim in contrariis & fiunt & apparent, quando vult Deus &c.* Quam veritatem deinde roborat exemplo fornacis Babylonicæ, in qua nec ignis exstinguebatur, nec ros exsiccabatur. Alterum cum altero contrarium amicitiam iniit, & ignis ardebat apparenter urens non tamen urens. Fallor annon hoc ipsum Paulus insinuaverit illis verbis: *quasi tristes, semper autem gaudentes.* In tristitia electorum tale gaudium est, ut tristitia non sit vera tristitia, sed solum quasi tristitia, usque adeò voluptas illa & gaudium internum quod Deus immittit Sanctis suis omnem ama-

Psal. 139.

S. Chry-
sost.

2. Cor. 4.

S. Aug. in
Psal. 48.

amarorem dulcorat, & absorbet fel cujuscunque tristitiæ vel adversitatis. Propterea dicit Apostolus *quasi tristes*, & non subjungit *quasi gaudentes*, sed potius *semper gaudentes*. Quo respexit S. Augustinus: *Non dicit Apostolus quasi gaudentes, sed semper gaudentes, quia gaudium nostrum non habet quasi.*

S. Chry-
sost. hom.
62, ad
pop.

VII. Revertor ad S. Chrysostomum, qui in hac materia adhuc aliquid amplius meditatur. Nimirum, sincerum gaudium & voluptatem non posse esse nisi in adversis & afflictionibus, ut proinde sensus verborum Christi ille sit: *Tristitia vestra vertetur in gaudium*. Vos soli, quos exercebunt afflictiones, persecutiones, mœrores & amaritudines, sentietis verum, sincerum, solidum gaudium. Atverò *mundus gaudebit* quidem, sed non erit opus ut ejus gaudium in præfenti vertatur in tristitiam, quia ipsum illud gaudium, quo mundus in tempore fruitur, est fictum, apparens, falsum gaudium, & si benè inspiciatur non est aliud quam tristitia. Verba oris aurei appono: *Gaudebant Apostoli cum flagellarentur, Paulus hoc admonet dicens. Gaudete in Domino. Et quomodo gaudere licet ubi sunt vincula, ubi tormenta, ubi Judicia? Hic maximè gaudere licet. Quomodo verò licet ubi non hæc? Qui namque nullius sibi magnæ rei conscius est, quomodo delectabitur? Itaque quanto maiorem dixeris tribulationem, tanto maiorem dices voluptatem*. Negat Chrysostomus extra vincula, extra tormenta, judicia, persecutiones, tribulationes verum gaudium aut voluptatem reperiri, sed ibi asserit maiorem voluptatem, ubi est maior tribulatio, ergo ibi nulla voluptas ubi nulla censetur esse tribulatio: quasi diceret *Mundus gaudebit*, sed malè gaudebit, quia gaudium mundi apparens est,

est, mœror est, tristitia est Ut hoc ulterius probemus.

VIII. Subeat memoriam Pincerna ille Pharaonis cujus somnium in carcere interpretatus est Joseph. *Hæc est interpretatio somnij. Tres propagines, tres adhuc dies sunt, post quos recordabitur Pharaon ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisque ei calicem juxta officium tuum &c.* Quid obsecro sibi vult quod Deus per somnium volebat indicare Pincernæ restitutionem ad pristinum munus? Multis sæpè accidit hæc vicissitudo ut eximerentur à periculo, ut recuperarent pristinam fortunam, neque tamen per somnia id illis indicatum est. Cur iste ante eventum somniat quod futurum est. Vultis scire? Munus Pincernæ erat quidam honor & dignitas mundana, quæ si benè inspiciatur, non est aliud quam somnium. Est observatio S. Ambrosij: *Per somnium videt reddi principatum suum, sed hoc somnium est, & omnis potentia sæculi somnium non veritas est.* Prorsus somnium, imò nihil ut canit Psaltes de mundi amatoribus: *Velut somnium surgentium Domine, imaginem ipsorum ad nihilum rediges.*

IX. Quod Psaltes vocavit somnium, hoc Apostolus nominat figuram. *Præterit figura hujus mundi.* Figura & imago idem sonant: somnia ex imaginationibus oriuntur. Suffecisset dicere. *Præterit mundus,* sed addit Apostolus figuram, ut ostendat quid sint & qualia mundi gaudia. Nam ut ait Tertullianus *Omnia imaginaria in sæculò & nihil veri.* Eodem sensu Theophylactus versans allegata Pauli verba: *Mundi verò ideò dixit figuram, quia eius bona solo terminentur aspectu, & apparentia sint, & nullo fundamento subsistant.* Clarius adhuc Chrysostomus:

Uu

fi

Gen. 40.

S. Amb.
lib. de
Joseph.

Psal. 72.

1. Cor. 7.

Tertull de
coron.
mil. c. 31.

Theophyl.
ap. Pel-
legr.

S. Chry-
sost. in
Ep. ad
Corinth.

si rectè incedere voles, ne te adaptes ad præsentis vitæ figuræ. Nam si divitias obieceris, si gloriam, si delicias, si ve aliud quodcunque ex iis, quæ magna esse videntur, figura tantummodo sunt, non ipsius quæ in rebus est, veritatis demonstratio. Vides ergo, quàm vana sint mundi gaudia, quam nulla, quæ sola figurâ terminantur. Substantiam quæramus non accidentia. Sed ut ingemiscit Seneca: *Ista imaginaria sunt, & ad tempus aliquam faciem ferunt: nihil horum stabile, nec solidum est: & nos tamen cupimus tanquam aut semper futura, aut semper habituri. &c. Contemnamus omnia quæ adeo pretiosa non sunt, ut an sint omnino, dubium sit.*

Sen. Ep.
58.

Sen. Ep.
59.

X. Nihilominus tametsi hæc verissima sint, ut desipere videatur, qui contradicat: *Mundus gaudet.* Sed quomodo? tristitiâ, mœrore, dolore, afflictione. Omnia quippe in quibus gaudia sua reponunt mundani, plena curis, solitudinibus, doloribus, animi afflictionibus. Audi iterum testem Senecam, nec dubita quin expertum. *Ad gaudium inquit ille, cupis pervenire, sed erras, qui inter divitias illuc venturum esse te speras, Inter honores gaudium, id est inter solitudines quæris? ista quæ sic petis tanquam datura lætitiâ ac voluptatem, causæ dolorum sunt.* O quàm Christianè, quàm sapienter, quàm verè! Mundi gaudia solo nomine sunt gaudia, sunt pomum Fenellæ quod spicula contegit. Qui affluunt divitiis, non carent vitiis, semper attoniti, inter spem metumque varij, inter sollicitas cupiditates anxij, inter amittendi timorem pallidi. Levior est dolor non habere quam perdere; tolerabilior non acquirere, quàm dimittere. Maiorem solitudinem quærit, qui magna solitudine opes congregat. Hæc non sunt gaudij sed dolorum causæ. *Quid ti-*

tibi divitiis opus est, quæ te esurire cogunt? Primus omnium satietate parasti famem, ut quo plura haberes, acrius quæ non habet cuperes. Aiebant Legati Scytharum ad Alexandrum.

XI. At verò, qui delectantur honoribus, premuntur Oneribus, semper animo suspensi, & in præcipitia proni. Membrana est dignitas, quæ legit timere, expauescere, securitati suæ diffidere, invidere, suspicari. Tam magnam carnificinam tam tenue velamentum operit. Saturninus Gallus in Ægypto sub Aureliano Dux Limitis orientalis acclamatus Augustus, ingemuit; &c. *Nescitis (inquiebat) amici, quid mali sit imperare. Gladij & tela nostris cervicibus impendent: imminent hastæ undique, undique spicula: ipsi custodes timentur, ipsi comites formidantur: non cibus pro voluptate, non iter pro auctoritate, non bella pro judicio, non arma pro studio.* Facilis ex alto lapsus, abrupta sublimibus adiacent. Non diurna modo sed & nocturna inquietas purpuram vexat, & somnum stimulis exagitat, quemque natura ceu portum lasso dedit, hunc in altum naufragiis infame pelâgus excutit sollicitudo. Non erravit, qui dixit regnum esse tria O! seu tria suspiria, primum cum ambitur, secundum cum obtinetur, tertium cum amittitur. Expertus id suo malo Marius ille ex machærofabro triduanus Imperator. De quo Trebellius Pollio. *Ut Consul ille qui sex pomeridianis horis Consulatum susceptus tenuit, à M. Tullio tali aspersus est ioco: Consulem habuimus tam severum tamque censorium, ut in eius Magistratu nemo pranderit, nemo cœnaverit, nemo dormierit: de hoc etiam dici posse videtur, qui una die factus est Imperator, alia die visus est imperare, tertia interemptus est.* Sors eadem manet omnem

Uu 2

in

Q. Curt.
lib. 7. de
reb. Alex.
num. 8.

Flav. Vo-
pisc. in
Saturnino
c. 10.

Treb. Pol-
lio in 30.
Tyrant.
num. 8.

in mundo ambitionem. Casus unius cœterorum est periculum.

Sen. de
vita beata
c. 15.

Eccles. 2.

Psal. 93.

S. Aug.
in Psal.

XII. Denique, qui in voluptatibus olidis non solidis volutantur, quid habent aliud quàm fastidia, turbationes animi, suspiciones, inquietudines? *sicut deprehensi mari Syrtico* (libet rursùm Philosophari cum Seneca) *modo in sicco relinquuntur, modo torrente unda fluctuantur: ita qui se voluptati tradidère, non ipsi voluptatem, sed ipsos voluptas habet: cuius aut inopia torquentur, aut copia strangulantur. Miseri si deserantur ab illa, miseres, si obruantur.* Et hæc quispiam mundi gaudia reputet gaudia? rectius dixeris dolores, & afflictiones spiritus, quæ animum exulcerant, conscientiam torquent, curas & sollicitudines pariunt, metus & terrores accersunt, ac denique in miserandos sæpè casus, & lamentabilem mortem corporis & animæ præcipitant. Et tamen *mundus gaudebit.* Gaudeat sanè si nobiscum tristani recusat. Nobis *melius est ire in domum luctus, quam in domum convivij,* & imitari Ecclesiasten, qui de se profitetur: *Dixi ego in corde meo: vadam & affluam deliciis, & fruam bonis. Et vidi, quod hoc quoque esset vanitas. Risum reputavi errorem, & gaudio dixi, quid frustra deciperis?*

XIII. Dimittamus ergo mundum gaudere, & frui gaudiis exulcerantibus animam, nos cum Christo, cum sanctis tristemur *spe gaudentes, in tribulatione patientes:* & pellendæ si qua est tristitia nostra adhibeamus hoc salubre NEPENTHES, quod expertus David canebat: *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ letificaverunt animam meam.* Ad quem locum apponit S. Augustinus: *Multi quidem dolores, sed multæ consolationes: a-*

ma-

mara vulnera sed suavia medicamenta. Tribulatio & tristitia bonorum MODICUM est, exiguus bolus, qui simul est NEPENTHES excludens amarorem, & afferens verum gaudium, quod vel Philosophus sæpè memoratus agnovit, cum dixit: *Gaudium non nascitur, nisi ex virtutum conscientia. Non potest gaudere nisi fortis, nisi iustus, nisi temperans.* In hoc sistamus, & erit nobis in omni amaritudine dulcedo & gaudium NEPENTHES PROBATUM Christo, PROBATUM Apostolis, PROBATUM sanctis omnibus.

Sen Ep. 59

DISCURSUS XXVI.

Dominica IV. post Pascha.

Momus Phantasta.

T H E M A.

Arguet mundum de peccato, & de iustitia,
& de Iudicio. *Joan. 16.*

S Y N O P S I S.

I. Momus noctis & somni filius phantastica progenies ob temerarium iudicium odio habitus ab omnibus, multos hodie habet successores, quos iudicabit Deus sibi magis quam aliis noxios.

II. Qui ex phantasia operantur,

miris imaginationibus se risui exponunt, & se videndo in aliis suspicantur alios quales ipsi sunt.

III. Unde tot insana iudicia, ut quidquid agatur in diversum sensum trahant eiusmodi censores.

U u 3

IV. Si-